Αυτό είναι το Ελληνικό Κράτος

Ο κ. Ντογιάκος με το πιο απλό και άμεσο τρόπο έδειξε σε όλους όσους υπηρετούν το σύστημα ή τρέφουν ψευδαισθήσεις ή ακόμη αντιδρούν και αντιστέκονται, ποιός πραγματικά είναι ο Κυρίαρχος. Το είχε δείξει και παλαιότερα ο προκάτοχός του **Κ. Κόλλιας** αλλά ορισμένοι επιλεκτικά το ξεχνούν απολαμβάνοντας τα προνόμια της κοινοβουλευτικής βαλκανικής δημοκρατίας μας.

Ο κ. εισαγγελέας αντί να λύσει, έκοψε το γόρδιο δεσμό για το τι είναι νόμιμο ή παράνομο και μπήκε μπροστά σαν "μπροστινός" που λέμε, να διασφαλίσει την ισχύ του κράτους και κατά συνέπεια τη θέση του Μητσοτάκη και της οργανωμένης μαφίας που βρίσκεται στου Μαξίμου

Αν οι Ανεξάρτητες αρχές όπως στην προκειμένη περίπτωση η ΑΔΑΕΑ (Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών) πίστεψε ότι είναι ανεξάρτητη επειδή έτσι της είπαν δεν φταίει γιαυτό κανένας Ντογιάκος.

Το ίδιο ισχύει και για όλους τους δικαίως διαμαρτυρόμενους οι περισσότεροι των οποίων νομιμοποίησαν είτε με την ψήφο τους στη Βουλή είτε με την συμμετοχή τους στη κυβέρνηση και στη συστημική δημοσιογραφία είτε με την διαχείρισή τους στις κρατικές υπηρεσίες, το έγκλημα των τηλεφωνικών παρακολουθήσεων. Και εμείς (Βαβυλωνία) πέσαμε θύματα τηλεφωνικών παρακολουθήσεων(vodafon) και απο όλες τις κρατικές υπηρεσίες από την αντιτρομοκρατική, την ασφάλεια, την ΚΥΠ, παρακολουθηθήκαμε και παρακολουθούμαστε αλλά δεν τρελαθήκαμε!

"Οι ζωές των άλλων" δεν είναι ούτε στρατηγική ούτε τακτική του κράτους. Αποτελούν έναν βασικό νευρώνα της εξίσου βασικής λειτουργίας του που είναι ο Έλεγχος των υπηκόων-πολιτών. Μετά έρχεται η καταστολή. Και αυτό διότι το κράτος είναι ένας διαχωρισμένος θεσμός από την κοινωνία και προκειμένου να εδραιώνει την ισχύ του ως Κυρίαρχος ό ελεγχος της ζωής όλων είναι ζωτική ανάγκη για την εξουσία και μάλιστα στο παρόν

σύστημα “πολέμου όλων εναντίον όλων” μιά κατάσταση πού το ίδιο το κράτος υποθάλπει και διαχειρίζεται.

Πότε αυτόν τον Έλεγχο τον πραγματοποιεί “νόμιμα” και πότε “παράνομα”.

Η φασαρία που γίνεται για τις τηλεφωνικές υποκλοπές δεν αφορά τον εσωτερικό εχθρό. Αυτόν με διάφορους τρομονόμους και διατάγματα εκτάκτου ανάγκης αλλά και με την ψήφο πολλών εκ των τελευταίων παρακολουθούμενων, τον έχει εξαιρέσει απο αντίστοιχα δικαιώματα. Όμως η εξαίρεση σαν προνόμιο του Κυρίαρχου δεν σταματά εκεί αλλά διευρύνεται και αυτό θα συμβαίνει πάντα. Τά έχουμε πει αρκετές φορές αυτά και δεν περιμένουμε καμιά ανταπόκριση από αυτούς που επιδιώκουν την διαχείριση του κράτους.

Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου έθεσε με το παρακάτω διάταγμα τα όρια της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας με λόγια τα οποία ένα προς ένα, είναι παραγόμενα από τη γλώσσα του κράτους . “….. Η ΑΔΑΕ δεν έχει πλέον αρμοδιότητα για έλεγχο στους παρόχους ώστε να απαντήσει σε θιγόμενο ιδιώτη. Κυριαρχικός είναι ο ρόλος του τριμελούς οργάνου, στο οποίο προεδρεύει εισαγγελικός λειτουργός και ο πρόεδρος της ΑΔΑΕ είναι μέλος» .

Σκοπός μας δεν είναι να ισοπεδώσουμε απόψεις αλλά να διατυπώσουμε ότι η ριζοσπαστικοποίηση της Δημοκρατίας τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα αν δεν έχουν αντιεξουσιαστικό πρόσημο η διεκδίκησή τους είναι έπεα πτερόεντα. Όταν το κράτος θεσμοθετεί προκειμένου να επεκτείνει την ισχύ του, αφαιρεί αντίστοιχη ίσως και περισσότερη ισχύ από την κοινωνία και τους πολίτες-υπηκόους του. Αυτό ισχύει για όλους ακόμα και για τα παιδιά του, γιαυτό μη μας φαίνεται παράξενο όταν τρώει τα παιδιά του. Και σε αυτή ακόμη την περίπτωση ας υπενθυμίσουμε ότι αυτή η διαπίστωση που είναι ιστορικά τεκμηριωμένη ισχύει και αντιστρόφως. Όσο η κοινωνία διευρύνει την πολιτική ισχύ της τόσο αφαιρείται ισχύς από το κράτος και τις δομές του. Αυτό ο κ. Ντογιάκος το ξέρει καιρός να το “μάθουν” και τα θύματα.